

נפש החיים שער ג'

חולין פט-א

עניין: גדול שנאמר במשה ואהרן יותר ממה שנאמר באברהם

מהר"ל ח"א

ואילו משה ואהרן אמרו (שם). אמר רבא ואי תימא ונחנו מה. ביאור [זה] כי (הברכה) [אברהם] אמר שאין לו גדולה כלל רק הוא שפל ולכך אמר ואנכי עפר ואפר, ומשה ואהרן אמרו ואנחנו מה כלומר שאין אנו מה כלל. וזה יותר מורה על מדת הפשיטות והוא הפשיטות הגמור, ולא כן מה שאמר אברהם ואנכי עפר ואפר שאין העפר דבר פשוט לגמרי רק שהוא קרוב לפשיטות. ומה שאמר אברהם ואנכי עפר ואפר, מפני שהאפר והעפר הוא ראשון ויסוד הכל, וכך היה אברהם יסוד הכל וראשון אל הכל ולכך קרא עצמו עפר ואפר.

כלומר שאין אנו מה כלל. וזה יותר מורה על מדת הפשיטות והוא הפשיטות הגמור, ולא כן מה שאמר אברהם ואנכי עפר ואפר שאין העפר דבר פשוט לגמרי רק שהוא קרוב לפשיטות. ומה שאמר אברהם ואנכי עפר ואפר, מפני שהאפר והעפר הוא ראשון ויסוד הכל, וכך היה אברהם יסוד הכל וראשון אל הכל ולכך קרא עצמו עפר ואפר.

תורה אור לבעל התניא פרשת וארא

אך ושמי ה' לא נודעתי להם. כי הנה אמרו רז"ל שקיים אברהם אבינו ע"ה את כל התורה עד שלא נתנה והיינו שקיים מעשה המצות מאהבה וכמאמר רז"ל אברהם תיקן תפלת שחרית והיינו בחינת המשכת אור ה' להיות ה' אחד שורה ומתגלה בתחתונים לאהבה את ה' אהבה בתענוגים ולעבדו בלב ונפש אבל מ"מ כל זה נק' עדיין בשם עבודת עבד ששומע בקול רבו ועושה ציווי מאהבה ובשמחה ובטוב לבב וכן יצחק מיראה ופחד יצחק כו'. אבל משה רבינו ע"ה מדה אחרת היתה בו שאמר ונחנו מה בחי' בטול לגמרי לפיכך זכה שנתנה תורה על ידו בבחי' דבור ואמרו רז"ל שהיתה שכינה מדברת מתוך גרונו של משה כי לא שייך בחי' אהבה ותענוג רק בבחי' התגלות נגלות אור ה' להיות השראתו בתחתונים שהם בגדר עלמין מעלה ומטה כו' אבל דבר ה' זו הלכה ואורייתא וקוב"ה כולא חד שהוא יחיד ומיוחד ולית מחשבה תפיסא ביה לא שייך בזה שום הרגשת אהבה או תענוג שאינו מרגיש את עצמו כלל רק הוא בטל במציאות ואינו תופס מקום לעצמו כלל אלא שהוא נמשך אחריו לדבר מה שהוא מדבר וכמ"ש ואשים דברי בפיך ובזה הוא ממשיך המשכת יחודו ואחדותו ית' בכבודו ובעצמו כמו קודם שנברא העולם שיתגלה למטה שגם עכשיו העולם כאין ואפס והי' כלא היה ואין כאן לא מעלה ולא מטה כו'. ומזה אינו נמשך על נפש האדם בחי' אהבה או תענוג רק בחי' בטול לגמרי

פרק יג וזה ה' ענין עבודת האבות כל ימינו. כי המה בטורחות לדקתם ועקרת קדושת לבם היו מדבקים מחשבתם לרצונו יתברך כל ימינו בלי הפסק רגע. ובעלו ברצונם כל הכחות שבעולם ולאדם וזהו נחשבו אלם. ולכן זכו גם לנסים נפלאים בשדוד המערכות ונבואים כנ"ל. ולכן נתיחד שמו יתברך עליהם להקרא אליהם אברהם אלקי יצחק וכו'. וכאמרו יחז' בעצמו אלקי אבותיכם. ולזה אמרו רז"ל האבות הן הן המרכבה.

אמנם מדרגת משרע"ה היתה עוד יותר גבוהה כמו שהעידה הכורה ולא קם נביא וגו'. ועל חילוק מדרגתו ממדרגתו ביה' הוא יחז' בעצמו ואמר אני הו"ה. וארא אל אברהם וכו' באל שדי ושמי

הוא לא נודעתי להם. כי הנה אמרו רז"ל שקיים אברהם אבינו ע"ה את כל התורה עד שלא נתנה והיינו שקיים מעשה המצות מאהבה וכמאמר רז"ל אברהם תיקן תפלת שחרית והיינו בחינת המשכת אור ה' להיות ה' אחד שורה ומתגלה בתחתונים לאהבה את ה' אהבה בתענוגים ולעבדו בלב ונפש אבל מ"מ כל זה נק' עדיין בשם עבודת עבד ששומע בקול רבו ועושה ציווי מאהבה ובשמחה ובטוב לבב וכן יצחק מיראה ופחד יצחק כו'. אבל משה רבינו ע"ה מדה אחרת היתה בו שאמר ונחנו מה בחי' בטול לגמרי לפיכך זכה שנתנה תורה על ידו בבחי' דבור ואמרו רז"ל שהיתה שכינה מדברת מתוך גרונו של משה כי לא שייך בחי' אהבה ותענוג רק בבחי' התגלות נגלות אור ה' להיות השראתו בתחתונים שהם בגדר עלמין מעלה ומטה כו' אבל דבר ה' זו הלכה ואורייתא וקוב"ה כולא חד שהוא יחיד ומיוחד ולית מחשבה תפיסא ביה לא שייך בזה שום הרגשת אהבה או תענוג שאינו מרגיש את עצמו כלל רק הוא בטל במציאות ואינו תופס מקום לעצמו כלל אלא שהוא נמשך אחריו לדבר מה שהוא מדבר וכמ"ש ואשים דברי בפיך ובזה הוא ממשיך המשכת יחודו ואחדותו ית' בכבודו ובעצמו כמו קודם שנברא העולם שיתגלה למטה שגם עכשיו העולם כאין ואפס והי' כלא היה ואין כאן לא מעלה ולא מטה כו'. ומזה אינו נמשך על נפש האדם בחי' אהבה או תענוג רק בחי' בטול לגמרי

והוא ג"כ ענין מאמרם ז"ל בס"פ כסוי הדם גדול שגא' במשה ואהרן יותר ממ"ש באברהם יחז'ל אברהם כתיב ואנכי עפר ואפר ואלו במשה ואהרן כתיב ונחנו מה. כי עפר ואפר עכ"פ מחרת עדיין למציאות עפר. (*) אבל וענין עפר ואפר הוא משרע"ה אמר ונחנו מה באלו חין שום מציאות בעולם כלל לגמרי. (ועם כי גם את אהרן כלל אחו בזה בחי' וכמאמרם גדול שגא' במשה ואהרן. לפי שחלונת ישראל היתה על שניהם הציצם בלשון רבים אבל העיקר

בזה המדרגה הנוראה ה' הוא לבד. וז"ש בשמות רבא פ"א יצחק אמר למשה אני גדול ממך שפסעתי לוארי כו' ורציתי את פני השכינה. ח"ל משה אני נחליתי יותר ממך שאתה רצית פני השכינה וכו' עיקר כו' אבל אני הייתי מדבר עם השכינה פנים בפנים ולא ככו עיני ומבואר למצין. וע' מ"ש הרמ"ז ז"ל בס' הגלגלים פ"ב. מאמרם ז"ל אברהם אברהם יעקב יעקב פסיק טעמא. ומשה משה לא פסיק טעמא. שהוא על ענין הפסק וחלילה מועטת מענין הגוף ע"ש.

הוא לא נודעתי להם. כי הנה אמרו רז"ל שקיים אברהם אבינו ע"ה את כל התורה עד שלא נתנה והיינו שקיים מעשה המצות מאהבה וכמאמר רז"ל אברהם תיקן תפלת שחרית והיינו בחינת המשכת אור ה' להיות ה' אחד שורה ומתגלה בתחתונים לאהבה את ה' אהבה בתענוגים ולעבדו בלב ונפש אבל מ"מ כל זה נק' עדיין בשם עבודת עבד ששומע בקול רבו ועושה ציווי מאהבה ובשמחה ובטוב לבב וכן יצחק מיראה ופחד יצחק כו'. אבל משה רבינו ע"ה מדה אחרת היתה בו שאמר ונחנו מה בחי' בטול לגמרי לפיכך זכה שנתנה תורה על ידו בבחי' דבור ואמרו רז"ל שהיתה שכינה מדברת מתוך גרונו של משה כי לא שייך בחי' אהבה ותענוג רק בבחי' התגלות נגלות אור ה' להיות השראתו בתחתונים שהם בגדר עלמין מעלה ומטה כו' אבל דבר ה' זו הלכה ואורייתא וקוב"ה כולא חד שהוא יחיד ומיוחד ולית מחשבה תפיסא ביה לא שייך בזה שום הרגשת אהבה או תענוג שאינו מרגיש את עצמו כלל רק הוא בטל במציאות ואינו תופס מקום לעצמו כלל אלא שהוא נמשך אחריו לדבר מה שהוא מדבר וכמ"ש ואשים דברי בפיך ובזה הוא ממשיך המשכת יחודו ואחדותו ית' בכבודו ובעצמו כמו קודם שנברא העולם שיתגלה למטה שגם עכשיו העולם כאין ואפס והי' כלא היה ואין כאן לא מעלה ולא מטה כו'. ומזה אינו נמשך על נפש האדם בחי' אהבה או תענוג רק בחי' בטול לגמרי

הוא לא נודעתי להם. כי הנה אמרו רז"ל שקיים אברהם אבינו ע"ה את כל התורה עד שלא נתנה והיינו שקיים מעשה המצות מאהבה וכמאמר רז"ל אברהם תיקן תפלת שחרית והיינו בחינת המשכת אור ה' להיות ה' אחד שורה ומתגלה בתחתונים לאהבה את ה' אהבה בתענוגים ולעבדו בלב ונפש אבל מ"מ כל זה נק' עדיין בשם עבודת עבד ששומע בקול רבו ועושה ציווי מאהבה ובשמחה ובטוב לבב וכן יצחק מיראה ופחד יצחק כו'. אבל משה רבינו ע"ה מדה אחרת היתה בו שאמר ונחנו מה בחי' בטול לגמרי לפיכך זכה שנתנה תורה על ידו בבחי' דבור ואמרו רז"ל שהיתה שכינה מדברת מתוך גרונו של משה כי לא שייך בחי' אהבה ותענוג רק בבחי' התגלות נגלות אור ה' להיות השראתו בתחתונים שהם בגדר עלמין מעלה ומטה כו' אבל דבר ה' זו הלכה ואורייתא וקוב"ה כולא חד שהוא יחיד ומיוחד ולית מחשבה תפיסא ביה לא שייך בזה שום הרגשת אהבה או תענוג שאינו מרגיש את עצמו כלל רק הוא בטל במציאות ואינו תופס מקום לעצמו כלל אלא שהוא נמשך אחריו לדבר מה שהוא מדבר וכמ"ש ואשים דברי בפיך ובזה הוא ממשיך המשכת יחודו ואחדותו ית' בכבודו ובעצמו כמו קודם שנברא העולם שיתגלה למטה שגם עכשיו העולם כאין ואפס והי' כלא היה ואין כאן לא מעלה ולא מטה כו'. ומזה אינו נמשך על נפש האדם בחי' אהבה או תענוג רק בחי' בטול לגמרי

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMI PORTAL

KOLHALUSHON